

Տարեկան գինը 10 բուլ, կէս տարվանը 6 բուլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմիային խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղաբացիք զիմում են ուղ  
 Тифлис. Редакція „Мшакъ“

ԲՈՎ ԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

[illegible]

ԱՄԻԱԿԱՆ Ի ԷԶՈՒՆԵՐԻ ԱՊԱԳԱՆ

Ինչպես ցեղերը, այնպես և նրանց լեզուները կարելի է բաժանել երկու տեսակի վրա՝ քաղաքակրթական և ոչ քաղաքակրթական ցեղեր և լեզուներ:

Կան լեզուներ, որոնք ընդունակ են անընդհատ զարգացման, քան ղեղձի հրանց արմատներից, իրանց սեփական լեզուագիտական հասարակություն աղբյուրից զարգացման անհատական նիւթերը: Երբ տեսակ լեզուները ամբողջ բերանից հեռու լինում են դեպի ընդհանուր հասարակական, գործածական լեզուն: Հետզհետե զարգանալով քաղաքակրթական լեզուն սկսում է ծառայել որպես

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ՊԱՐՏԷԶ ՆՈՐ-ՆԱԽԻԶԵԻԱՆԻ  
ՄԷՑ

Դասակարգան պարտեզը ասելով պետք է հասկա-  
նալ այնպիսի վարժատուն, ուր երեխաները  
(շատ փոքր հասակից՝ գրեթե 4—5 տարեկա-  
նից մինչև 8—9) կը մեծանան, կը զարգանան  
մարմնով և հոգով այնպես, ինչպես որ բնու-  
թեան զաւակը կը մեծանայ, բնութեան ծոցը  
մէջ, ինչպէս որ մեր նախնաւոր Աբաբը և Եւս-  
պիքը է աղբիւն և երջանիկ կեանք անցնելի  
փեղկութեան զրախոր մէջ՝ Ամեն աշխարհի և  
ամեն ազգի երեսայ սիրում է իր օրերը անցնե-  
լապտեղի մէջ. նա իր բոլոր զուարճութիւնը  
գտնում է միայն պարտեզի մէջ՝ հովանի ծա-  
ռերի տակ վազվզելով, սիլաւէտ մարդի վրա  
նստելով, նախդու թիթեռնիկներ որալով, թը-  
թուաչ եւակներ քաղելով ու ուտելով, բազմա-  
բերեան և գեղեցիկ ծաղիկներ հնոտողով։ Ա՛ն-  
քապայիւր ընտելեցող ամենազրեցիկ, ամե-  
նազարդարուն, ամենաշքեղ պալատի մէջ՝ կար-  
միջոցում նրա սիրտը կը նեղանայ այնտեղ  
բայց պարտեզէն նա երբէք չի ձանձրանալ  
ինչու։ Պատճառը շատ պարզ և շատ հասկա-  
նալի է։ Պարտեզը որ կայ բնութեան ամենա-  
զեղեցիկ յօրինուածքն է, իսկ երեխան նոյն իսկ  
բնութեան փառքի թաղն է, նրա թաղի վրա  
ամենափոքր և ամենաթանկալի գոհարն է  
Նմանը նմանին սրեւելու որ լինի՝ այդտեղ ինչ  
զարմանալու և ինչ չը հասկանալու բան կայ։

Ի՞նչ պետք է անել երեխան մանկական պարտեզի մեջ:—Նա ամբողջ օրը բաց և առողջ օդի մեջ, (ի հարկե, այդ կը լինի գարնան, և ամառ-

լուսաւորութեան միջոց՝ նախ տար-  
րական ուսումնարանում, յետոյ  
միջնակարգ դպրոցներում, վեր-  
ջապէս զարգանալով ընդունակ է  
դառնում և բարձրագոյն գիտու-  
թեան գաղափարները արտայայ-  
տելու:

Ուրիշ կողմից կան լեզուներ,  
որոնցով թէև խօսում է մի ամբողջ  
ցեղը, կամ ազգը, բայց որոնք  
ընդունակ չեն բարձրանալ, զար-  
գանալ տարրական ուսումնարա-  
նից բարձր: Եւ չտեսակ լեզուն  
կենդանի է մնում, մինչև որ այն  
ցեղի, կամ ազգի մէջ մտնում է  
լուսաւորութիւնը, բայց չէնց որ  
մտաւ, տարածվեցաւ լուսաւորու-  
թիւնը, նա անընդունակ լինելով  
իր լեզուագիտական ձևերի և մի-  
ջոցների աղքատութեան պատ-  
ճառով արտայայտել որ և է վե-  
րացական գաղափար, սկսում է  
ընկնել, անհետանալ և տեղ տալ  
մի որ և է օտար լեզուին....

Անդրկովկասի և Փզր-Ասիայի  
բոլոր ընիկ լեզուներից մեզ յայ-  
տնի է միմիայն մի լեզու որ կա-  
ռու է անուանմե՝ քաղաքականութիւն։

վայ ու աշխան տաք օրերը, իսկ ձմեռը և պրդ-  
տոր հղանակներին՝ մաքրաօդ սենեակների մեջ)  
անմեղ պետք է խաղալ և ինքն իրան ձանձ-

րոյթի և պարտաստութիւն չը պատճառած՝ պէտք է աշխատել և սովորել։—Ի՞նչն պէտք է սովորել։— Այն ինչ որ նրան այսօր, վաղը, մէկ ամսից, և միանգամայն ինչ որ նրա բոլոր կեանքի ընթացքում պէտք կը գայ։ Մանկակալն պարտաւոր է մէջ երեխան պէտք է սովորէ այն լաւները, որ կան նրա չորս կողմը—օդը ջուրը, հողը, քարերը, բոյսը, թռչունները և նրանց տուած օգուտն ու վնասը, ջրամբ, անձեմը և նրանց տուած օգուտը և նրանման վնասը և այլն, և այլն։ մի խօսքով՝ այն ամեն բաները, որոնց իմանալը կարեւոր գիտութիւն և որոնց չիմանալը կանուխ տգիտութիւն։

Երեւանի հետաքրքիր է, նա ամեն բան կուզէ ծանօնալ, ամեն բան ջնջել, ամեն երեւոյթ հասկանալ, ամեն գործողութեան պատճառը իմանալ, նա իր մօրը մի քաղէ հանգիստ ու դադար չի տալ, — «Ինչո՞ւ ամպը իր քաղէ, ինչո՞ւ լուսինը գիշերը կը փայլէ ու ցերեկը ճառագայթէ» արեւի ժամանակ հաճել կը ջնջարկէ, ինչո՞ւ Լուսինան աղի վրա բոյսը չի աճել, ինչո՞ւ ջրհորի ջուրը աղի է, ինչո՞ւ սոխակը միայն դարնան ժամանակ կերգէ, ինչո՞ւ ձկնուր թէւոններ չը կան, ինչո՞ւ Վայ ասի խեղճ երեխային, որի անթիւ անհամար հարցումներն են կամ անբաւարար պատասխաններ կը մնան կամ ձախ ու ծուռ մեկնութիւններ կը տատանուի, Հաստացե՛ղ, ազգը, այդ կերպով, ամեն տարի կը կորցնէ հարիւրաւոր երեւոյթներ, Բիւսթալներ, Բիւսթալներ, Ստեֆէններ, Ալլազովիկներ, Լուսինա-Մելիքեղներ, Երեւանի հայրիկներ, Խորհրդայններ, . . . Շատ ստակաւ մարդ տեսել եմ, որ իր ոտքը սրտէ անի քաշելով, Հասէ՛, «Ինչո՞ւ պրպպաւ մամա ինձի պղտկայի» ուսումնի չը տեսնէ, ես որչի՛ք մարդ կրկայի»։ Այժմ ամենից

կան լեզու դա հայոց լեզուն է: Առանաւորութեան տարածման հետ զուգընթաց կերպով զարգանում է, մշակւում է և հայոց լեզուն: Երեկ նա կարող էր միայն տարրական ուսման մութերը արտայայտել, այսօր նա կարող է արդէն աւանդել միջնակարգ դպրոցի բոլոր առարկաները, վաղը նա կը կարողանայ գիտնական մութերի տարածման յարմար գործիք դառնալ:

Բացի իր սեփական հարուստ աղբյւրներից, հայոց լեզուն ունի ընդունակութիւն իրացնել, սեփականացնել և օտար արմատների տեխնիկական բառերը, մտցնել նրանց իր բառարանի մէջ՝ և գործածական, հասկանալի, մատչելի, ժողովրդական անել նրանց...

Կան լեզուներ, ինչպես օրինակ  
[Թ ուրբերենը, օսերենը, կամ քուր-  
դերենը, որոնք [Թ է կուզ հազարա-  
ւոր՝ առաջիկ, երկրագործ, արուես-  
տաւոր ամբոխի բերանից լավելն,  
[Թ է կուզ՝ ամբողջ ժողովուրդը նրանց  
խօսէր, երբէք չեն զարգանայ այն  
ստատեճանը ու՝ կառնել յենի նրան։

յայնմին է՝ որ, դաստիարակված տղան առաւել, աջողութեանմբ կը ստանայ կրթութիւն. իսկ չը դաստիարակվածի կրթութիւնը կամ չատ յայն առնջ կերթայ կամ բոլորովին անպատու կը մնայ: Մանկութեան օրերն ստացած տպաւորութիւնը ոչ միայն խոր, այլ անջնջելի կը մնայ մարդուն հոգեւ, սրտն ու ուղեղի վրա: Մի հատիկ անշուղթ կամ անաջող պատասխանից կախված է երեւ իսկին ժամանակովն, Բիսմարկ կամ քրեական յայնցաւոր լինելը . . . Ա՛խ լուսաւորեալ մայր, մեծ է՝ քո ազդեցութիւնը ո՛չ միայն երեկային, այլ և ամբողջ միլիոնաւոր ազգի վրա. . . Բայց ի՞նչ ազգը՝ շնոր լուսաւորեալ՝ մայրեք ունի արեւոյդօք:

Ո՞վ կարող է ասել որ հայրը ու մայրը իրանց զաւակներին չեն սիրի: Ի՞նչ մի հրէշ չի համարձակվի այդ խօսքը արտասանել, մահաւանդ հայկրոջ պարծանքը այն է, որ նա մի առաւինի, հնչուազիւտ սիրով կը սիրէ ու քնքշէ զգացմունքով կը գտնուի: Իր զաւակներին, բայց ինչո՞րքը նրա մէջ է, թէ արդեօք ի՞նչ արտայայտութիւն ունի նրա այդպիսի սէրը:

Կայ մայր, որ իր սէրը կը չափէ զաւակին աւաւտափայմնչե երեկոյ կիւէնկի (բաղաճաւենք) ու եմի՞ (մկրք) տոնցնեկով նրան: Սպրդէս տէրը փրկաւէտ է արդեօք երեկոյս համար:

Կայ մայր, որ իր սէրը կը յայտնէ զաւակին խոտ-  
մանկընդ (գոտնոճապատանքի) պէս հագցնելով  
նրան, Ոգտաճառ է Կարկոտք զաւակին այդպիսի  
սէրը:

Կայ մայր, որ հչ մի զբօսանքէ, հչ մի խընդ-  
ջոյքէ, հչ մի ճացկերթիցէ, հչ մի պարանշնդէսէ,  
հչ մի տօնավաճառէ, ոչ մի կառքով կամ  
սանախով ճնիղէ (քաշաթ) չի զրկէ իր զաւա-  
կին, Ի՞նչ բարոյական օգուտ ունի այդպիսի  
սէրը նրա զաւակին: —

Կայ մայր, որ իր կոկորդին կը խէն, ինքն  
իրան ամեն զրկանքի կենթարկէ և իր զաւակին

ցով ալգէբրա կամ տրիգո-  
նօմէտրիա դաստիարակ, կամ քա-  
ղաքական ամենաթեթեւ հեռագիր  
այդ լեզուով թարգմանել մի որ  
ն է յրագրի մէջ:

Ե,յո՛ւ տեսակ լեզուները, լուսա-  
ւորութեան նշոյլը երևալուն պէս,  
պէտք է կամ միանան մի այլ ա-  
ւելի բաղաբակրթփած լեզուի հետ,  
կամ պէտք է անհետանան և տեղ  
տան մի օտար, աւելի զարգացած  
լեզուին:

Գ. Ա.

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՄԱՐԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՄ

14 յունիսի

Այս տարվայ եղանակի վատությունը, անձրևների անընդհատ գալը, հեղեղները — որոնց տուժած վնասները, արագությունը, տարածվումը — ժողովրդի մեջ, այդ բոլորը պատճառ են դառնում ժողովրդի մեջ զանազան անսովոր վտերերի տարածվելուն:

Երանքը ասում են՝ Այս տարվայի անձրևները սովորականներից աչեն, սա Անտառաճանից մեկ պատռնաա է, մեր մեղքերը մեզ յիշեցնելու համար։ Այսպիսի մամանակներում երբ ժողովրդի միաքը այդպիսի նախապաշարմունքներով լիքն է, մեր պիկապիք որ անելի անտառապառն աւելի տղէա են, պատմում են ժողովրդին այնպիսի լուրեր, որնք կամ բոլորովին սուս են և

ամեն մանր ու չնչին հաճոյքը կը կատարէ: Օգտաւէտ է արդեօք այդպիսի քնքշութիւնը զարկի համար:

Հատուրի զոհեր ևս կան, սիրոյ շատ ուրիշ  
արտայայտութիւններ կան, որն կանէ մայրը իր  
ղեակիրն. և այդ ամենը, շատ անգամ, ոչ միայն  
օգտուէտ չեն, այլ ընդհակառակն, չարաչար  
մխասկար են.

Սկսած մայրեր, երեխայի պիտույքը շատ չափաւոր է. ի դուրս և անխոհեմութեամբ դուք նրա համար կանէք մեծամեծ ծախքեր և դարձեալ ի դուր կը դադրաւէք Եթ ու ձախ, որ երեխայ մեծացնելը շատ թանկ էր նստի ձեզ և ուժերէ՛զ պիտ է: Եր սխալիք դուք:

Երեխային պէտք է մաքուր օդ, անդուլ և կանոնաւոր շարժումներ, սննդաբար կերակուր (որքան աժան և անպատճիճ՝ այնքան լավ), անդորր քն, աստիճանաբար և թաւաբար զարգացում, անսթրեսի չհագուստ և խոնձ ու անդուլ խրատ և հովանաւորութիւն մօր: Ինչ որ գործնցից աւելի է, այն սպանիլ թոյն է երեխայի համար:

Ինչհետև մեր ազգը, լուսաւորութեան մէջ յետաժնաց է: Կրա մի հատիկ պատճառը այն է, որ մեր երեխաները դաստիարակութիւն չունեն: Իսկ երեխայի դաստիարակողն է լուսաւորած մայրը:

Մանկական Պարտեզն է բազմութիւն երեխաների լուսաւորված մայր:

Այս ասածներէս յետոյ, կարծեմ, արդէն ամենին պարզ և հասկանալի է Մանկական Պարտեզի նպատակը և ուղղութիւնը:

Այն գրութեան մէջ, որ կայ ներկայ բօսախօս  
նոր խախտելու մէջ, Մանկական գրատեղը մի  
հատիկ հնարն ունի միջոցն ինքնազգայորդ սերուն-  
դին հասցնելու նրկական և բարոյական բա-  
րեքի՝ Sapienti sat:

կամ այդ լուրերը հաղորդում են չափազանց մեծացրած կերպով:—

Այժմ հարցաօրինակ կամ սպառնալիքներ պատժած էին այստեղ մի լուր, որի պարունակությունը սա էր:

Հանապարհին մի դեռահասակ կին հասնելով դրանց սայլերին սկսում է աղաչել նրանց, որ վեր առնեն նրան սայլի վրա և թողնեն, որովհետև մի քանի ձիավոր իր ետևից են ընկել և հարձակում են: Սպառնալիքներ վերադառնալիս, դրին մի ջուղով մեջ, ջուղով բերանը կապեցին, դրին սայլի վրա և շարունակեցին իրանց ճանապարհը: Հաջիվ թէ մի քիչ հեռացել էին որ երեք ձիավոր հասան նրանց և սըկ սեցին հարցնել թէ չէ՞ տեսել արդեօք մի այդպիսի կնամարդ: Սպառնալիքներ բացատրական պատասխան տալիս և ձիավորները շարունակեցին իրանց ճանապարհը դեպի առաջ աղվան քաղաքը: Համար: Ձիավորների հեռանալուց յետոյ աղվան դուրս են հանում այդ պատահական բանությունը:

Նա սկսում է խոսել սպառնալիքների հետ այսպես: «Այդ ձիավորները հրեշտակներ էին որ Աստուծո՞ւ ուղարկել է աշխարհ: յիշեցնելու ձեր արած մեղքերը, որոնք չարքան են Աստուծո՞ւ բարկությունը և եթէ չը գլխաբ քարէ կարկուտ կը գայ» և այլն և այլն: Երկար ճառախոսությունից յետոյ աղվան խնդրում է կրկնել մի և նոյնը,—իրան դնել ջուղով մեջ: Նրա խնդրը կատարում են, բայց մի քանի ժամանակից յետոյ, որ բաց են անում ջուղով նրա մեջ ոչ ոքի չեն գտնում: Այդ պատահանքը պատճառ է տուել հաւատարմութե արդարեւ այդ ձիավորները հրեշտակներ են եղել իսկ աներեւոյթացող աղվանը մի սրբունի: Ինչ և իցէ, բայց բանը նրանում է, որ այդ լուրերին հաւատացողներ կան և ի դուր կը լինեն ձեր խօսքերը եթէ դուք կամենայիք ուրիշ կերպով հասկանալ նրանց այդ պատահանքի ինչ տեսակ և որքան ճշմարիտ լինելը:

Անցեալ օր լսել վրա թափար էր տեսնուում: Մեր հասարակ ժողովուրդը իսկապէս չը գիտեմարդկ դրա ինչից և ինչպէս գոյանալը «վիշապ» է անուանում: դրան:

Հատ հաւանական է որ դրա օձանման երեւոյթը պատճառ է տուել այդպէս անուանելու, բայց ես կարծում եմ որ դա առաջացած է մի այլ պատճառից: Յայտնի է որ մեր հին վարդապետները կարգում էին համարեա միայն կրօնական պարունակութեամբ գրքեր: Թովհանուտ յայտնութեան գրքի մէջ մենք կարգում ենք որպէս թէ՛ աշխարհի վերջին, մի առաջին գագառն ցած պէտք է լինէ երկրի և աւերէ աշխարհը:

Կարելի է ենթադրել թէ այդ «կարդացողներին» հարցրել են արանց կարծիքը այդ երեւոյթի մասին, նրանք էլ իսկութիւնը չը գիտեմարդկ, ժողովուրդի հետաքրքրութիւնը յագեցրել են «վիշապ» անուանելով:

Երբ մարդիկ պատմում են թափարի մասին թէ դա մի առաջին վիշապ է, որին հրեշտակները երկրից շղթաներով ցած են իջեցնում մարդկանց մեղքերը յիշեցնելու համար, Հրեշտակները չեն թողնում նրան մինչև գետին հասնելու (աշխարհի վերջին թոյլ կը տան միայն գետին հասնելու): Եթէ թողնեն կուլ կը տայ բոլոր աշխարհը:

Այսպէս և սրա նման ծուռ և օտարտի գաղափարներ շատ կան մեր ժողովուրդի մէջ: Այս տեղի ուսումնարանում պարոն Բ. Պրոնիկեանցը դասաւանդութիւն է անում բնական պատմութեանից, յուսանք որ բնական պատմութեան գոնէ սկզբնական դասաւանդութիւնը վերջ կը դնէ ապագայում այդ նախապարտութեանը:

Բայց գիւղերը: Գանի որ գիւղերի մէջ կանոնաւոր ուսումնարաններ չը կան, նրանք կը մնան մի և նոյն տգիտութեան մէջ ինչպէս մինչև այժմ մնացել են, եթէ որ մի բարի պատահանք չը դուրս բերէ նրանց, երկարատե թրմութեանից:

Խ. Մառանկոզեանց

ՆԱՄԱԿ ԵՈՒՇՈՒՅ

12 յունիսի

Անցեալ սեպտեմբերի վերջի կէսից մինչև օրս, դուրս և այստեղներ էլ ձեր պատուական լրագրի միջոցով Հոշոտց գրված շատ յոգուածներ են հրատարակել «Մ. Կ.» ստորագրութեամբ: Երբեք ուրիշ մի բան չեն, եթէ ոչ արժ. Արիստակէս հայր-սուրբի և մէկ քանի հոգաբարձու-

ների դէմ զրպարտութիւններ, անիրաւ և սուտ գրածներ, որին արժ. Կ. առաջին անգամը հերքեց, բայց այնուհետև մնաց լուռ և անտարբեր: Բայց պ. յոգուածագիրը գրեց միշտ և գրում է, մինչև այն աստիճան, որ ամեն մտածողը հասկացաւ, որ այդ բոլորը կրքով գրված՝ անձնական շահերի արդիւնք են:

Հատ ցաւալի է. երբ ընդհանրութեան օգուտը մասնաւորութեան է: Ատելի է նա՝ որ հասարակաց շահը իր անձնականին է զոհում, անիրաւ է այն մարդը, որ իր անձնական շահի համար միամիտ և խաղաղ ժողովուրդի մէջ երկպառակութիւն և խռովութիւն է ձգում: այլ և տմարդի է նա, որ տեսնէ ճշմարտութիւնը դատապարտված և լուռ:

Ուստի ինձ պարտք եմ համարում, իբրեւ ակահատեա վրայ, Հոշոտց երկպառակութեան մասին երկու խօսք տեսել (որի պատճառը պ. յոգուածագիրը Արիստակէս վ. և մէկ քանի հոգաբարձուներին է համարում,) որպէս զի ճշմարտութիւնը ստույգն է: Ինչ չը փոխադրելով:

Անցեալ մարտի 3-ին պ. Վ. Բարաշանեանցը մեր հոգաւոր դպրոցի տեսուչ հրաւիրվեցաւ: Երբ մտաւ դպրոցը, գրաւոր առաջարկեց հոգաբարձութեանը, որ դպրոցական գումարից 7000 ռ. բաց թողնեն և ինքն էլ խոստացաւ դորանով Եւրօպայի համալսարաններում ուսում աւարտած ուսուցիչներ բերել, ուսումնարանը բարեկարգել, պրօգրիմաւղայի ծրագիր մտցնել, այնպէս որ այստեղից դուրս եկած աշակերտը կարողանայ ուղղակի մտնել գիմնազիայի հինգերորդ դասատուներ: Հոգաբարձութիւնը համաձայնեցաւ: Պ. Բարաշանեանցը ուսումնարանում եղած ուսուցիչներին մեծ մասն արձակեց. առանց քննութեան աշակերտներին արձակուրդը տուաւ մինչև օգոստոսի տասը: Ինքը առաւ ճանապարհածախս աստիճանով յունիս ամսին դիմեց Թիֆլիս, մտադիր լինելով հակառակ դէպքում գնալ և Մ. Պետերբուրգ՝ խոստացած ուսուցիչները բերելու: Թիֆլիսից վերադարձաւ յունիսի կէսին և բերած ուսուցիչներն էին՝—Գրիգոր Պապանան (Ներսիսեան դպրոցի աշակերտ), Արսէն Թօմասեան, (պատկերահան), Ներսէս Դանիաւեան, (Ալմիլանի ձեռնարանի աշակերտ դուրս եկած աշխատաւ պատճառով):

Սեպտեմբերի 3-ից դասաւանդութիւնները սըկեցին: Նոյն ամսի 21-ին Արիստակէս վ. Նուխուց արագաբաւարով տեսաւ պ. Բարաշանեանի տունը՝ յայտարարութեանը բոլորովին հակառակ ուսուցիչներ և բռնած ընթացքը—դասաւանդութեան ոճը—բոլորովին հակամանկավարժական և ընդդէմ Միջօրի հաստատած կանոնադրութեան, տեսաւ որ ուսումնարանը իր նպատակին չէ կարող հասնել ըստ խոստման տեսիլ, և թէ ի դուր վատնում է մինչև 8000 ռուբլի և մանուկներ թանկագին ժամանակը: Տեսլին ասաց թէ՛ «այդ բոլորը ձեր խոստմանը հակառակ է և ապագայում ապարդիւն պէտք է լինի»: Բայց պ. Բ. գոչեց հրապարակաւ թէ՛ «այս վարդապետը իմ առաջադիմութեանս արքեւք է լինում և քանի որ սա այստեղ է, ես ոչինչ չեմ կարող անել...» Հոգաբարձուները տեսին ասացին թէ՛ դու աշխատիր գործը առաջ տան, իսկ վարդապետը չի խառնելի: Այնպէս էլ եղաւ: Ա. վ. տեսիլ հակամանկավարժական գլխաւոր կէտերը գրաւոր տուաւ հոգաբարձութեանը, որ ապագայ պատասխանատուութիւնը նրա վրա լինի, և ինքը ետ քաշվեցաւ:

Այնուհետև հոգաբարձուներից ոմանք իրանց յաճախ այցելութեամբը տեսան որ դպրոցի ջանքը չէ ծառայում այն նպատակին, ինչպէս տեսուչն էր խոստացել և դարձան վարդապետին, որ հոգայ այն մասին հոգային ի տեսիլից տեսչին արձակել: Պ. Բ. այս իմանալով, գնում է ընկնում մի քանի ձայն ունեցող հոգաբարձուների մօտ, աղաչում է ասելով. «Աստուծո՞ւ սիրէք, անգան, եթէ տարին չը լրացած ինձ արձակէք, այնուհետեւ ես էլ չեմ ընդունիլ ոչ մի տեղ. ուստի թողէք, խնդրեմ, երբ տարին լրացաւ, ես իմ հրաժարականն կը տամ»: Հոգաբարձուները իբրեւ հայ երիտասարդի ցաւելով թոյլ են տալիս: Այնուհետև պ. Բ. աշխատում է մէկ քանի հոգաբարձուների սիրտը գրաւել: Տարին լրացաւ և հրաժարական չը կայ: դարձեալ խորհուրդ է, տեսիլն արձակելու, բայց այս անգամ հոգաբարձուներից ոմանք հակառակվեցան ասելով: «Այս մարդը դոկտոր է (?)... փիլիսոփայ է... տփուտ է՝ ձեռքից թողնել»: Այսպիսով հոգաբարձուները երկու բաժանվեցան—ոմանք տեսչին արձակող, ոմանք պաշտպանող: Ահա Հոշոտց երկպառակութեան սկիզբը:

Երկպառակութիւնը օրից օր մեծացաւ. որովհետեւ պ. Բ. սկսաւ իր իմացած աշակերտներին գրքեր ընծայել, կեղծ ուսման վկայականներ տալ, առանց վիճակութեան մէկ քանիսին խոստանալ իր հաշուով բարձր ուսումնարան ուղարկել, և իր արձակման պատճառը վարդապետին համարելով, մտնել միւսմիտ և խալաղ ժողովուրդի մէջ, դրդել և ասել թէ՛ «վարդապետը ուղղութ է ինձ արձակել, որ ինքը լինի տեսուչ...» Գլուխը վեր շառնում, որ ես լաւ եմ... չի ուղղում որ ձեր երեխքը լուսաւորեմ: Ուստի ժողովուրդից ոմանք հաւատաւով, սկսում են իրանք ևս խառնել:

Վերջապէս պ. Բարաշանեանց և իրանները տեսնելով, որ քանի Արիստակէս վ. զաղաքում է և մէկ քանի հակադէմ անձինք հոգաբարձուներ են, իրանք չեն կարող անել մինչև վերջ իրանց կառարկալ հաւանքը (որովհետեւ սրանք հակառակ էին իրանց խաղախութիւնը) ամենայն հնարներ ի գործ դրին սուտ սուտ լուրեր գրելով թէ Ա. վ. իր դէմ է մէկ այն հոգաբարձուների դէմ, որ առաջինին հոգեւոր կառավարութեան առաջ անելի անեն, և վերջիններին համարում ժողովուրդի մէջ կորցնեն, նրանց անունները առաւարտներն, որ ժողովուրդը միւս անգամ նրանց հոգաբարձու չընտրէ (որովհետեւ նրանց ժամանակը անցեալ մայիսի 20-ին լրացած էր): Բայց պարտնեւր ջանքերը դուր անցան. որովհետեւ հոգեւոր կառավարութիւնը իրանց հաւատարմին է ճանաչում և չուշեցնելու իրանց բազմամասն և բազմաշխատ հոգաբարձուներին: Ընդհակառակն մայիսի 23-ին Հ. Կ. հրաման եկաւ և պ. Բ. անհնութեանց արձակվեցաւ: Իրանները տեսնելով որ իրանց թելուկներն իրանց պատուակը վերացաւ, հարգաքննութիւնն էլ մօտ է, գոչեց խայտառակվին «Առանց Բ. չենք կարող այստեղ մնալ» ասելով դուրս գնացին:

Այժմ թէ՛ դպրոցում և թէ՛ ժողովուրդի մէջ խորին խաղաղութիւն է տիրում: Օրի զովութեան պատճառով դասաւանդութիւնները դեռ շարունակվում են և դպրոցը կառավարում են մնացած տեղայի ուսուցիչները: Յոյս ունենք որ հոգաբարձութիւնը փութով կը տնօրինէ նոր ընդունակ տեսուչ բերել, որով և դպրոցը կը ստանայ օրինաւոր կերպարանք:

Գ. Ղ.

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱՍԳՐԻՆ

Գանձակ, յունիսի 9-ին

Գետաշենի ձեր պատահական թղթակից—իմ անձնաթիւ բարեկամս «Մշակի» № 90-ի մէջ տպած յոգուածով՝ առիթ է տալիս ինձ իր նոր և անփորձ գրչից անգիտակցաբար դուրս թուած սխալների հետ ծանօթացնելու իրան:

Թղթակիցը խոստովանվում է ինքը՝ որ Գետաշենի վարժապետ Ա. Տեր-Սարգսեանցը ծնծվել է: Սրան կասկած չը կայ, որ վարժապետը յիշակ ծնծվել է:

Ինչպէս երեւում է, Գետաշենի պ. թղթակիցը իր հայրենիքի լեռներու ետին է ապրում, որ չէ ուղեցել նկատել իր հայրենակիցներին: Գետաշենի հասարակութեան կուսակցութիւնների բաժանված լինելը:

Միթէ՛ սա կուսակցութիւն չէ, երբ մի քանի անձեր միացած՝ մէկին ընտրում են տանուտէր (խաբաշի), որը արդէն յայտնի է լինում իր անցեալով: Նստեցնում են փառաւորապէս զահի վրա, վիզ կախում են մէղալուծը և դատի գործերին ձեռք գարկում: Միշտ չեա յանկարծ միւս կողմից, բոլոր գիւղը օտի կանգնած, բարի նախանձով խիտ վառված, մի պրիստաւ էլ առաջնաւոր, անում են տանուտէր մօտ, գրկում են խեղճին իրաւունքից, ու վայր հանում փառաց զահից, տեղը նստեցնում խեղճանքով, ու ազգի ցաւերին կարեկից գործող ու հմուտ մի անձ:

Եւ դարձեալ՝ միթէ՛ այս մի կուսակցութիւն չէ ուսումնարանի դէմ լարված, երբ հասարակութիւնը մի քանի անգամ նկատելով ուսումնարանի աղետալի դրութիւնը՝ դիմել է Գանձակի ուսումնարանի տեսչին թէ՛ բերանացի և թէ՛ գրաւոր կերպով, պահանջելով ուսումնարանի վրա օրինաւոր խնամատարութիւն և հսկողութիւն ունենալ, և ազատել այդպէս անհոգ բարձր թղթի արած ուսումնարանը, փակվելուց: Եւ վերջապէս, իմ գետաշենի բարեկամ, երեւակայեցէ՛ք մի հասարակութեան յուսահատական վիճակ և նրա զղուռքը դէպի ուսումնարանը, թէ՛ մինչև և որ ծայրահեղութեան աստիճանին հասած պէտք է լինեն, երբ հարկ է ծերը հասարակութեան բառարարելով հոգնելուց յետոյ:

Նոյն իսկ անմեղ մանուկների մէջն անգամ տրամադրի մի ստակալի զղուռք ուսումնարանի այդ տեսակ ներքին կեանքից... Բայց թէ ինչ հետեանքներ են ունեցել այդ աղերսները՝ մեզ իսկապէս յայտնի չէ. միայն այսչափ շատ լաւ մտարեւում եմ, որ քանի անգամ պարոն տեսուչը այդ առիթով գնացել է գիւղը ժողովուրդի յուզմունքը և խռովութիւնները հանդարտացնելու համար. ուր այս վերջին անգամներն էլ նշանակել էր կրկին մի տեսուչ, որ աւելի լաւ կարող լինի հակել ուսուցչի բոլոր գործողութիւններին. Եւ այժմ էլ ինչպէս լսում եմ, Գետաշենի հասարակութիւնը պատրաստվել է վերջին անգամ ներկայացնելու մի խնդիր ևս վիճակի ուսումնարանների թեմական վերատեսչին այդ ուսումնարանի մասին, և եթէ չը ստանայ մի օրինաւոր բառարարութիւն, մտադիր են իրանք անձամբ խնամելու ամեն տեսակ հոգեբեր, բայց դեռ ես մեծ յոյս ունեն, որ մեծապատիւ թեմական վերատեսուչը այս անգամ անուշտ կազատէ ուսումնարանը իր անաչառ և անկողմնակալ խղճով անհոգ ձեռքերից:

Այս ամսից յետոյ, Գետաշենի թղթակիցը ձեռք կործքին դրած և իր խղճով զինված թող մտնէ ուսումնարանի դռնից նրա, և տեսնէ թէ, ո՞ր են 5—6 տարեկան ընթացքում ուսանող աշակերտները, որոնք ամբողջ տարիներով իրանց անգին ժամանակը ուսումնարանի մէջ մաշկելուց յետոյ՝ զրկված բարոյական զարգացումից, ցրտուցան են եղած աննպատակ 1):

Պարոն ուսուցիչը, փոխանակ հրացանը ուժից կախված աշակերտներին իր հետ սար ու ձոր թափառեց ելով անմեղ թեւոյններին կեանքից զրկելով պարագիւր՝ աւելի լաւ կը լինէր, և իր խղճի դէմ գործած չէր լինի, եթէ խեղճ մանուկներին չը զրկէր իրանց թարմ և զուարթ ժամանակից:

Եթէ պարոն թղթակիցը ցանկանար մի տեսակ բարութիւն անել իր ընկեր ուսուցչին, սրա պատուը վերականգնելու համար, ես խորհուրդ կը տայի նրան բարեկամաբար՝ լռել բոլորովին համրի պէս, և թողնել որ մտաւայի ամեն բան ինչ թղթակիցը նկատէ, որ եւ հասարակութեան մէջ պատահած յեղափոխութիւնը գործվում է, կամ նոյն իսկ հասարակութեան ամփոփական միջամտութեամբ, և կամ նրա ներկայացուցիչների միջոցով:

Տիրացու լինելը չէ զրկում մարդուն հասարակութեան անդամ լինելուց. մարդիկ մի և նոյն հասարակութեան մէջ կարող են զանազան պաշտօններ ունենալ, մինը կարող է տիրացու լինել, միւսը ճոզուպուրիներ (ընկուզի կոնեքի) վաճառական, և երրորդը որ է նպատակների ծառայող մի մարդ և այլն, որով բանիւ հասարակութեան մէջ կեանք վարողը, թէ և լինի նա օտարաբաղաբացի, այնու ամենայնիւ հասարակութեան անդամ է յիշվում, և ունի իր ձայնը:

Վերջացնելով նամակս, կը խնդրէի ձեր թղթակցից պատասխանել հետեւից հարցերին:—1) Թէ որտեղ է կամենում ծածկել գետաշենիցիների երկու կողմերի խնդրագրիները, որոնք տուած են տանուտէրի վերաբերութեամբ: 2) Ի՞նչ է պատճառը և ի՞նչ հետեանքի հասաւ տեսիլ անուշտ ատած աշակերտների խնդրագրերը: 3) Ի՞նչ է պատճառը ուսուցչի գործողութեան վրա առանձին վերապրուկներ տեսուչ նշանակելը թեմական վերատեսչի օգնականի կողմից: 4) Ուսումնարանը ուսում է արդեօք վարձով թէ ոչ, և ի՞նչ է պատճառը: 5) Եթէ ուսումնարանը այդպէս հակադաջալ առաջ էր գնում, ինչն էր ստիպում ուսուցչին գրել թեմական վերատեսչի օգնականին, որ աշակերտն էր բոլորն էլ ցրված են:

Նիկողայոս Սուգանաճեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱՍԳՐԻՆ

Երեւան, 13 յունիսի

Կարդալով «Մշակ» լրագրի թերթերում լրատեսան ընկերութեան մասին, որը հաստատված է Կ. Պոլսում և որոշած լինելով մի գիշերութիւ վարժարան բանալ Հայաստանի վանքաղաքում և այնտեղ վարժապետներ ևս պատրաստել վաստակաւոր գիւղերի համար, աւելորդ չը համարեցի և ես որ և իցէ մէկ կերպով մասնակցելու այս ազգային գործին:

Ահա ուղարկում եմ ձեզ սրա հետ 24 ռ. 25

1) Ինչպէս լսում եմ, ուսումնարանն էլ առաւել վարձով ամառանոց գնացողներին:

Կ., որը հաւաքված է թիֆլիսում ինչպէս ար-  
ջունական ուսումնարանի աշակերտներից նոյն-  
պէս և ուրիշ դասակարգի մարդկանցից: Այս գու-  
մարից 10 ռուբլ հաւաքած է օրորող երեւան-  
ցեանք, և սրա հիման վրա թէ ի միամտութիւն  
նրա և թէ նուիրատուների, խնդրում եմ ձեզ  
հրապարակել նրանց ազգանունները: Նուիրա-  
տուների ազգանունները որոնք են: Սիմէօն  
Գուլամիրեանց 1 ռուբլ, Զամոյեանց 3 ռուբլ, Կո-  
նստանց 20 Կ., Շամիր Մելիք-Փաշայեանց 10  
Կ., Սափարեանց 20 Կ., Չինկարեան 20 Կ.,  
Ալէքսանդր Աւարեանց 30 Կ., Ուն 10 Կ., Ուն  
5 Կ., Մեղքումեանց 40 Կ., Ն. Տէր-Մկրտչեանց  
40 Կ., Ուն 15 Կ., Ուն 20 Կ., Ուն 10 Կ., Պա-  
պինեանց 40 Կ., Մեհրաբեանց 20 Կ., Մանուէ-  
լեանց 1 ռուբլ, Գ. Մալախեանց 50 Կոպէկ, Կիմ-  
նազեան 10 Կ., Մուծաֆեանց 50 Կ., Միրիմա-  
նեանց Գէորգ 1 ռուբլ, Ուն 20 Կոպէկ, Ուն 20  
Կ., Հմայեան 15 Կ., Բիրաթով 5 Կ., Գ. խաչա-  
տուրեանց 50 Կ., Վարդապետեանց 40 Կ., Ուն  
10 Կ., Սարգիս Բէգլանեանց 50 Կ. Ուն 10 Կ.,  
Մի օտարական 1 ռուբլ, Մատթէոս Պողոսով  
40 Կոպէկ, Բարսեղ Տէր-Նիկողոսեանց 50 Կ.,  
Գաբրիէլեանց 20 Կ., Ուն 20 Կ., Ուն 20 Կ.,  
Ուն 20 Կ., Բարսեղեան Բազարեանց 20 Կ., Գոնդու-  
րեանց 10 Կ., Մամիկոն Մելիք-Փաշայեանց 50  
Կ., Գրիգոր Կիրակոսեանց 1 ռուբլ, Արտաշէս  
Կաթրիէլեանց 10 Կոպէկ. — Միատեղ բոլորի  
գումարն է 14 ռ. 25 Կ. — Օրորող Ս. երեւան-  
ցեանի ժողովածը. — Պ. Աղամեանց 3 ռուբլ, Տե-  
կին Սահաթյանց 1 ռ., Ա. Միրիմանեանց  
3 ռ., Ս. Վարձգուլեանց 1 ռ., Ն. Նազարեանց  
1 ռ.,  
Ս. երեւանցեանց 1 ռ., — Ընդամենն է 24 ռ.  
25 Կ.:

Սիմէօն Գուլամիրեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԿԱՐԻՆ

Մօսկվա, 10 յունիսի

Կարգավոր ձեռք լրագրի համարներում նուիրա-  
տուութիւնների մասին յօդուս վանի գիշերօթի  
վարժարանի, և լաւ գիտնալով, որ միայն  
ուսումն է գէշը մեր եղբայրների վասն որոյ  
սուրբ պարտք եմ համարում ցուցակներ պատ-  
րաստելու օտարազգութեան համար մեր այստեղի  
ազգակիցների մէջը, և յոյս ունեն միջնորդեն  
այդ սուրբ նպատակին նմանապէս այլազգիներ,  
որովհետեւ շատ տարիներ է որ մեր կոթունն և  
լալը հասնում է այդ վերջինների ականջներին  
և միշտ հայերը գեղեցկացրել են իրանց անցեալ  
պատմութիւնները այդպիսով և ահա ապագան  
սքով և քաղաքի դարձնում է մեծ ուշադրութիւն  
և պատրաստում է մեծ ասպարէզ:

Բուդղան Արուշանեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

ԼՈՒՐԻՆ մեզ գրում են, որ Լօրու պրիստավը  
շատ վատ է վարվում հոգեւորականների հետ:  
Պատմում են, որ նրան զանգառով դիմել քա-  
հանները չեն համարձակվում, գիտնալով, որ  
նրանց վրա պէտք է փողոցային յիշոյներ թափ-  
վեն: Պրիստավը դաւանութիւնը փոխած, կաթօ-  
ւրիսութիւն ընդունած պարսիկ է:

ԹԼԼԻՒՆԻՑ մեզ գրում են. «յունիսի 13-ին  
այստեղի օրորողաց ուսումնարանի վարչութիւնը  
տօնից ուսումնարանի բացման տարեդարձը: Այդ  
օրը մի քանի ճառեր կարդացին, իսկ զաւեշտի  
համար հազարաթուները կուսեցին ուսուցիչների  
հետ:

«KABAST» լրագրին հաղորդում են, որ այժմ  
ԹԻՖԼԻՍ հասան 200 չվեցարացի ընտա-  
նիքների ներկայացուցիչներ, որոնք կամենում  
են բնակվել մեր երկրում և պարտապէս կաթնա-  
զործութեամբ: Շվեդարացի ընտանիքների միայն  
ներկայացուցիչներն են թիֆլիսում, միւսները  
Իլլի են Վաղրիկավկաս:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀՐԷԱՆԵՐԻ ՀԱՐՑԸ

Թիւրքիայում գտնվող ամեն ազգեր կոն-  
գրէսի հաւաքվելը լսելի, իրիւն թէ զանազակ

ձայնով արթնանում են խոր քնից, իրանց  
իրաւունքները պաշտպանելու համար: Հրէից  
ազգն էլ հանրէս է դուրս գալիս իր հաւա-  
տակիցների իրաւունքները պաշտպանելու  
համար Բուլնիայում և Սերբիայում: Իս-  
րայէլեան դաշնակցութեան (alliance Israe-  
lite) պատգամաւորները որոնք պահանջում  
են քաղաքական հաւասարութիւն հրէաների  
համար Բուլնիայում և Սերբիայում, դիմել  
են կոնգրէսի անդամներին, որոնցից համակ-  
րութեամբ ընդունվել են և իրանց պաշտպա-  
նութեան խոստումներ են տրվել: «Times»  
լրագրին հաղորդում են Բերլինից յունիսի  
16-ին որ հրէաների պատգամաւորները նոյն  
օր ընդունվել են լորդ Օգո Բրաւելից և պ.  
Բիւլովից: Այս վերջինը, երեւի թէ ասել է  
նրանց որ չը պէտք է արտօնութիւններ խըն-  
դրեն, այլ միայն իրանց իրաւունքների գոր-  
ծադրութիւնը:

«Gevich Chronicle» լրագրում հրատա-  
րակված է մի նամակ որ պ. Լիօնէլ Բօշլիք  
Լօնդօնից մայիսի 31-ին ուղարկել է լորդ  
Բիլօնսֆիլդին: Պ. Բօշլիք այդ նամակով խըն-  
դրում է Բիլօնսֆիլդից որ իր բոլոր ոյժը  
գործադրի ամեն կրօնական հաւասար իրա-  
ւունք տրվելու համար այն երկիրներում  
որոնց գրութիւնը լրացնելու համար հա-  
ւաքվում է կոնգրէսը: Սերբիայում, գրում է  
պ. Բօշլիք, 1861 թւի հրովարտակի համե-  
մատ, մի քանի բաներ կան որոնց առեւտու-  
րով զբաղվել երկրի ներքին կողմերում ար-  
գելված է հրէաներին, ինչպէս նաեւ անշարժ  
կալածներ գնելը: Բուլնիայում մանաւանդ  
հրէաները աւելի անգթօրէն հարստահար-  
վում են և հալածվում: Բուլնիական կառա-  
վարութիւնը այն աստիճան ծնշում է հրէա-  
ների ազատութիւնը որ յատկապէս պայման  
դրած է իր առեւտրական դաշնակիցների  
մէջ թէ այն երկրում որի հետ կապում են  
առեւտրական պայմանները բնակվող հրէա-  
ների հետ պէտք է վարվել բացարձակապէս  
իրիւր Բուլնիայից հրէաների հետ: Պ. Բօշլիք  
իր նամակի յետագրութեան մէջ աւելացնում է  
հետեւեալ տեղեկութիւնները հաւաքված են:  
Սերբիայում հրէաներին դուրս են արել  
իրանց աներից: Նրանց արգելվել է բնակ-  
վել, բացի Բելգրադ քաղաքից, երկրի այլ  
տեղերում: Բուլնիայում, մի քանի տարի է  
որ հրէաները այլ ևս իրաւունք չունեն գիւ-  
ղերում հաստատվելու, հողեր գնելու դա-  
ւաններում կամ վարձելու, քաղաքների մէջ  
տուն գնելու, հասարակական ածրախօսու-  
թիւններին մասնակցելու, ծխախոտ շինելու  
կամ ծախելու և վերջապէս խմիչքներ ծա-  
խելու գիւղերում: Հրէաների վրա աւելի  
բռնաւորական օրէնքներ դրված են քան թէ  
բայեան երկրի վրա: Բոլգարիայում, աւելաց-  
նում է նա, Թիւրքաց կառավարութեան ժա-  
մանակ, հրէաները հաւասար գրութեան  
մէջ էին ուրիշ լայեանների հետ: այժմ, հը-  
րէաներից շատերը զանազան կողմեր են փա-  
խած և վախենում են վերադառնալ իրանց  
հայրենի տունը որ մի գուցէ քրիստոնէյ բոլ-  
դարները վատ վարվին իրանց հետ, ինչպէս  
վարվել են վերադարձողների հետ:

Պ. Ալէքէրսոն Տիւրքիոյ այդ նամակին պա-  
տասխանել է հետեւեալը լորդ Բիլօնսֆիլդի  
կողմից: Պարոն, լորդ Բիլօնսֆիլդի պատիւ  
ունեցաւ ստանալ ձեռ նամակը արեւելքի խա-  
րայէկան ժողովուրդների վերաբերութեամբ  
և ինձանից խնդրում է յայտնել ձեզ թէ  
այդ հարցին ուշադրութիւն կը լինի ինչպէս  
որ արժանի է:

մնակայ չոգ ժամանակ Վատիկանում բնակ-  
վելը շատ վտանգաւոր է պապի առողջու-  
թեանը: Բայց կաթօլիկ կրօնամեծերն ան-  
հաշտ կուսակցութիւնը ամեն կերպով արգելք  
է լինում պապի հետանալուն Վատիկանից  
և օգտփոխութեամբ առողջանալուն: Յունիսի  
11-ին, պապը դարձեալ ուշքից ընկել է և  
կէս ժամ աւելի մնացել է այնպէս: Դեռպան-  
ները խնդն կանգնել են Վատիկան ուր պա-  
պի գրութիւնը տեսնելով, շատ անհանգիստ  
են եղել: Նոյն օր, հէնց որ դուրս են գնա-  
ցել Վատիկանից, ժողով են հաւաքվել և  
որոշել են իմացում անել իրանց տեղութիւն-  
ներին թէ Լեոն XIII ինչ վտանգի մէջ է  
գտնվում և թէ արգելում են նրան հետեւել  
Բիլնիների խորհրդին: Հաւանական է թէ  
տեղութիւնները՝ որոնց հաճելի չէ լինի նո-  
րից պարապ տեսնել Հռօմի աթոռը, կաշ-  
խատեն հարկ եղածը գործադրել, պապին  
ազատելու համար վտանգից:

Հռօմից գրում են «Independance Belge»  
լրագրին թէ կամենում են Իտալիայում օգուտ  
բարել Բերլինի կոնգրէսից և հարց բարձ-  
րացնել այն խաղաղան նահանգների վերա-  
բերութեամբ որոնք դեռ գտնվում են Աւս-  
տրիայի իշխանութեան տակ: Բալէնում կար-  
ւ Պարիսի թաղման առիթով մի ներկայա-  
ցում տրվել է թատրօնում ուր ներկայ են  
գտնվել կառավարութեան ներկայացուցիչները  
և մասնաւորապէս, մինիստր-նախագահ պ.  
Կայրօլին: Ժողովուրդը պատուել է այդ երե-  
ւելի հայրենասէրին եռանդուն օվալիաներ  
անելով և մանաւանդ բղաւկելով «Անցէ՛ Տրի-  
էստ, կեցցէ՛ Իտալիա» կարօ Պարիսի, այդ  
Բալէնից անուանի անձը, մեծ ծառայութիւն-  
ներ արած է իր հայրենիքին իբրեւ մատե-  
նագիր, իբրեւ հայրենասէր և իբրեւ պետա-  
կան մարդ: Շատ աշխատած է Իտալիայի վե-  
րածնութեան գործի համար:

Հռօմում պատրաստվում են Ժան. Ժակ Բու-  
սօյի դարեդարձի հանդէս կատարել այս օրերս  
Լամբերտինի կոմսուհու բացած դատը կար-  
գինալ Անտօնէլլի եղբայրների դէմ ժառան-  
գութեան պատճառով, դեռ շարունակվում է:  
Կոմսուհին ապացուցանում է թէ ինքն Պիոս  
IX-ի քարտուղար նշանաւոր Անտօնէլլի կար-  
գինալ աղջիկն է: «Daily News» լրագրին  
հետագրով հաղորդում են Բերլինից թէ դա-  
յիտակը, տիկին Ժեյփալը, խոստովանվել է  
հարցաքննութեան մէջ թէ կոմսուհին Անտօ-  
նէլլի սրբազանի աղջիկն է:

«Italie» լրագրում հրատարակված է այդ  
հարցաքննութեան մանրամասնութիւնը որի  
մէջ վերին աստիճանի գալթակական բաներ  
կան այդ կրօնամեծ ձեւացող և ազատականու-  
թեան սաստիկ թշնամի կարգինալ վերաբե-  
րութեամբ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

«Բէյտերի ընկերութիւնը» հաղորդում է,  
որ Աւստրիան կորեց բանակցութիւնները Թիւր-  
քիայի հետ բօսնիացի ապստամբների հայրենիք  
վերադառնալու հարցի վերաբերութեամբ: Այդ  
հարցը Աւստրիան կօնգրէսում կը բարձրացնի:  
— Անգլիական լրագրիւնները թղթակիցները հա-  
ղորդում են, որ Թիւրքաց գերիները, որոնք Բու-  
լնիայում են գտնվում, առաջա գործերի հակո-  
ղութեան են յանձնված: Գերիներին չեն թողնի  
մինչև առանձին հրաման չը ստանան:

Բերլինից յունիսի 18-ին հեռագրում են  
«Independance Belge» լրագրին հետեւեալը:  
«Կօնգրէսի» երկրկայ նստում, իշխան Բիւսմարկ  
մի երկար ճառ խօսեց կօնգրէսի աշխատութեան  
վերաբերութեամբ: Այդ ճառը աջող տպաւորու-  
թիւն ունեցաւ: Այսօր մտերմական առանձին  
խորհրդակցութիւն պէտք է լինի, Բոլգարիայի  
հարցի վերաբերութեամբ մի քանի տարբեր  
կարծիքներ համաձայնեցնելու համար:  
— Ուկրաինից հաղորդում են յունիսի 18-ին  
թէ չլրօգօրցիւնների և Թիւրքերի մէջ եղած կռի-  
ւը նշանակութիւն չունի ինչպէս ասում էին:

Մի փոքր կռիւ է պատահել մասնատական բնա-  
կիւնների և չլրօգօրցիւնների մէջ Կրէնայի ներսե-  
րում: Քննութիւն է սկսվել և որոնում են նա-  
խադրականներին:

«Polit. Corresp.» լրագրիւր հրատարակում  
է թէ չլրօգօրցիւնները մաքրել են մի քանի տե-  
ղեր Պօպօփօպօլժի մօտ: Երեւի թէ դրանով վեր-  
ջացրել են իրանց վէճերը Թիւրքիայի հետ:

— Աւստրիայի պատգամաւորների ժողովում,  
յունիսի 17-ին, մինիստր նախագահից տեղեկու-  
թիւն հարցրել են դաւաճանների թիւքերից  
սպանվելու վերաբերութեամբ: Մինիստր-նախա-  
գահը պատասխանել է թէ աստիճանական բա-  
նակցութիւններ սկսված են արդէն և կատարեալ  
բաւականութիւն պահանջվում է Թիւրքիայից:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԲԵՐԼԻՆ, 21 յունիսի (3 յուլիսի): Կօն-  
գրէսի աշխատանքների մասին «Provinzial  
Corresp.» լրագրին գրում են հետեւեալը.  
«Կերջնական կերպով ձանաչելով Բուլնիայի,  
Սերբիայի և Չեխօգօրիայի քաղաքական ան-  
կախութիւնը, կօնգրէսը ընդունեց նոյնպէս,  
որ անկախ կարգ հաստատելու և Բօսնիայի  
և Հերցեգովինայի մէջ գործերի գրութիւնը  
ապահովացնելու համար, այդ երկիրներին  
գրաւելու աւստրիական զօրքերով, համապա-  
տասխանում է Աւստրիայի և Եւրօպայի շա-  
հերին: Թիւրքիայի ընդգիծմարութիւնը այդ  
վճար դէմ չէ կարող արգելել նրա իրադո-  
ւելուն: Բեւարարիան Ռուսաստանին վերա-  
դարձնելու հարցի առիթով, բացի այն հողի  
կտորը, որ գտնվում է Դունայի գետի բերանի  
մօտ այն պայմանով, որ Դօբրուչան տրվի  
Բուլնիային, կօնգրէսը նոյնպէս կատարեալ  
համաձայնութեան է հասել: Այսպիսով խոշոր  
խնդիրներից մնում է միայն հայոց խնդիրը,  
բայց և այդ խնդրի վերաբերութեամբ հա-  
մաձայնութիւնը իրապէս արդէն պատրաս-  
տված է: Երեւում է, որ կօնգրէսը բարեյաջող  
վերջի է հասնում: Կայսր Վիլհելմ մասին  
տարածված լուրերի վերաբերութեամբ «Pro-  
vin. Corresp.» լրագիրը ասում է, որ բոլոր  
լուրերը Կայսրի մոտադրած ձանապարհորդու-  
թիւնների մասին, դեռ ևս տարածում են և  
զրանց պէտք չէ հաւատ ընծայել:

Ս. ՊԵՏԵՐՍԲՈՐԳ, 22 յունիսի: Պետական  
բանկի 5% տոմսը առաջին շրջանի արժէ  
96 ռ. 75 Կ., երկրորդ 96 ռ. 25 Կ., երրորդ  
96 ռ., չորրորդ 96 1/2 ռ., ներքին 5% առ-  
աջին փոխառութեան տոմսը արժէ 241  
ռ., երկրորդ 238 ռ. 75 Կ., արեւելեան  
95 ռ., ոսկին 7 ռ. 91 Կ., Բօրսայի դիսկոնտ  
4 1/2%: Տրամադրութիւնը ամուր է:

ԿՐՕՆՇՏՍԿ, 20 յունիսի: Այսօր մօտ ժամը  
մէկին կէօօրից յետոյ հանդիսաւոր ժամա-  
սացութիւնից յետոյ կամուր նաւատորմի առ-  
աջին կրէյսեր «Halsatia» կըվեցաւ: Ուու-  
սաստանն անուշով և սորանից յետոյ կրէյ-  
սերի վրա բարձրացրած է առաջա գրօշակը:  
Այդ ժամանակ երաժշտութիւնը ի պատիւ  
գրօշակի ածու՛մ էր ազգային հիմն և շարու-  
նակվում էին երկեցական մաղթանքները և  
երգեցողութիւնը: Դրօշակը, չոգնաւոր և չո-  
գնաւոր հրամանատարը օրհնութիւն ստա-  
ցան սուրբ ջրով: Ուուսաստանն նուա՛ ծա-  
ռայողները նստեցին նուա՛ վրա նախընթաց  
օրը: Նկիղեցական մաղթանքների վերջնա-  
լուց յետոյ, «Halsatia» անուշը նուա՛ վրայից  
ջնջվեցաւ: Հանդիսին ներկայ էին Կրօնաւորի  
նաւահանգստի հրամանատարը, գնդաւոր Կա-  
զակէվիչ, նրա ամուսինը և շատերը բարձրաս-  
տիճան անձինքներից:

ԸՆԴՈՒՆ, 21 յունիսի (3 յուլիսի): Կ. Պօլ-  
սից հաղորդում են որ Թիւրքաց զինգուտ-  
ներից Բերլինում ստացած հրահանգներին  
համեմատ, Բ. Դուռը համաձայնվում է որ  
աւստրիական զօրքերը գրաւեն Բօսնիա և  
Հերցեգովինա նահանգները, այն պայմանով,  
որ գրաւելու ժամանակամիջոցը և սահմանն  
ները նախապէս որոշվեն:

Дозволено Цензурою 22 Июня Тифлисъ 1878 г. Типографія Мартиросіянца ԽԻՐԱԳԻՐ—ՀՐԱՊԱՐԱԿՈՂ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ